

Làm thính

Tác Giả: Ti u T

Chúa Nhật, 06 Tháng 11 Năm 2011 07:03

Và ông còn nghe trong đó u câu nói n nghĩa "nh ông đã s m giác ng cách m ng nên không ph i đi c i t o".

<http://baoma.blogspot.com/>
BaMa

Cái làng nh đó n m g n bi n Manche, cách thành ph Etretat (mi n b c n c Pháp) đ 10 km. Trong làng có ch ng năm ch c nóc gia n m chùm nhum i thành m t khu, tr m t cái nhà n m r i xa m t mình v phía bi n. Ng i trong làng g i cái nhà đó là " nhà ông Lê ".

Cách đây m y năm, ông Lê -ng i Vi t Nam đ 40 tu i- t Paris ra đây mua i cái nhà đó đ làm nhà ngh mát. Mùa hè và các ngày i i n, ông đ a v con -v ng i Pháp và hai con trai chín m i tu i- ra đây đ i gió và lâu lâu ông cho b n bè m n năm b y hôm. Ông có m n m t ng i trong làng -tên Jean Marie- trông nom nhà c a và c t t a v n t c cây trái.

M i đ u, ng i trong làng c t ng ông Lê là ng i Tàu. Cho nên, h h i dè d t. Ch ng bi t ng là ng i Vi t Nam, h c i m h n, thân thi n h n. Làm nh , đ i v i h , ng i Tàu là ng i ngo i qu c xa i , còn ng i Vi t Nam thì ít nhi u gì cũng đã t ng đ c xem là ng i trong nhà ! H càng có c m tình v i ông Lê khi bi t r ng ng qua Pháp h c t h i m i lăm tu i, r ng ng t t nghi p tr ng Arts et Métiers, r ng ng làm ch c i n trong c quan Nhà N c v.v... H hay nói v i nhau: "V ch ng ông Lê th t đ th ng".

Vùng này cao h n m t bi n hai ba ch c th c mà cu c đ t i không l ài l ài xu ng i n khi ra g n bi n nh i nh ng n i khác, nên không có bãi. i đây, bi n đ m th ng vô b , lo i b đá đ ng thiên nhiên s ng s ng nh m t b c t ng cao th t cao. Nh ng ngày bi n đ ng, sóng đ p vào chân t ng đá nghe m m. Vì nhà ông Lê n m cách b đá đ ng không xa, nên vào nh ng ngày đó, t trong nhà nghe âm vang ti ng sóng gi ng nh nh ng ti ng th dài.

Hè năm đó, ông Lê và gia đình ra đây ngh mát ch có ba tu n thay vì m t tháng nh th ng i . Ông nói v i ông Jean Marie -ng i qu n gia- r ng ph i tr v Paris đ đón cha m t t Vi t Nam qua. Ông Jean Marie h i ông có đ nh đ a ông bà c ra đây ch i không thì ông Lê tr i r ng không, b i vì ông bà c m i xu t ngo i i đ u tiên nên ph i đ i m t th i gian cho quen v i khí h u phong th .

V y mà ch m i ngày sau, th y ông Lê ch ra đây m t ông già tóc tr ng v i hai va-ly

Làm thính

Tác Giả: Tỉ u T

Chúa Nhật, 06 Tháng 11 Năm 2011 07:03

hành trang. Ông Lê gọi người quen gia đình: "Chắc đã lâu nên mới mang hành trang như vậy". Ông Lê gọi người quen: "Đây là cha tôi. Còn đây là Jean Marie, người quen gia đình". Sau đó, ông nói: "Trong thời gian cha tôi ở đây, tôi xin bà Jean Marie lo đùm bọc nuôi dưỡng giữ gìn như lúc gia đình tôi ra đây nghỉ mát. Có đi là cha tôi không thể đi chớ ở Etretat như chúng tôi vẫn làm lâu nay, nên tôi nhờ ông bà lo giùm luôn vậy này. Để rồi, tôi sẽ tặng tiền thù lao cả hai ông bà lên mức vài trăm. Tôi xin ông bà chấp nhận cho".

Sau khi gọi người quen về nhà bàn tính việc, ông Jean Marie bối rối. Tiếp theo đó, ông Lê trao cho ông Jean Marie một số tiền và nói: "Đây, tôi gọi ông bà một tháng tiền chi. Tôi đã thuê phòng khi cha tôi cần mua sắm gì khác, nhưng nếu thấy cần thì gọi người quen cho tôi hay để tôi gọi ra thêm. Mọi cuộc chi tháng, tôi sẽ gọi tiền để gọi đũa cho tháng kế tiếp, ông bà yên tâm". Ông Jean Marie hỏi: "Còn bà cần đâu? Sao không cùng ra đây với ông cần?". Ông Lê trả lời như không trả lời: "Mình tôi ở Paris". Rồi sau khi nói mấy lời cảm ơn ông Jean Marie, ông bắt tay người quen gia đình và ông già tóc bạc trở về Paris, vẫn vẫn không mua sắm gì nữa! Thấy ông Lê đi xa với ông già tóc bạc như là một người quen thân, ông Jean Marie vẫn ngạc nhiên và bắt như, bởi vì ông nhận thấy rõ ràng ông già tóc bạc đó và ông Lê thật sự giống nhau như hai cha con.

Ông già ở trong nhà ông Lê như một cái bóng. Ông không xem tê-lê, không nghe ra-đi-ô. Ông cần người xa long hút thuốc liên miên, một nhìn thoáng ra cửa kính hàng xóm phía bên, giống như đang coi một cái gì đó ngoài đó. Ngoài đó không có gì hết! Không có một cái cây, không có một lùm bụi. Cửa sổ cũng không mở cao. Một đợt trời trong chốc lát thoáng ra bãi đá đen. Tiếp ông ngồi, nhìn ra chốc thoáng đi và trở về. Lâu lâu, vài con hải âu bay phớt ngang, và lâu lâu trên nền trời trong xanh cửa mùa hè, một số mây đi lạc. Chắc có bao nhiêu đó, vậy mà ông cần người nhìn, nhìn đăm đăm.

Mới đó, ông bà Jean Marie cần người nhắc ông già không biết nói tiếng Pháp. Nhưng sau mấy lời nói han thưa ông trở về trời chốc lát, ông bà yên tâm. Có đi là hỏi thì ông mới trả lời chớ không thấy bao giờ ông gọi chuyện. Suốt ngày, ông làm thính. Cần dùng gì thì ông viết ít chữ ghi trên một tờ giấy. Ông bà Jean Marie thấy vậy cũng ráng gợi ý không làm tiếng động khi quét dọn hay đi ra đi vào. Nhưng khi, họ có cảm thấy trong nhà không có ai hết! Chắc có mùi khói thuốc là nhà cần sự hiện diện của ông già.

Ông già đó tên Lê T. Hỏi thì trả lời - cái thì mà miền nam Việt Nam chưa biết mùi cần sừng - ông T là một nhà thơ xây dựng có biệt thự ở Sài Gòn. Ông giao du rộng, là "biết cách

giao du", thêm gi i tính toán s p x p nên ông trúng th u nhi u công trình l n c a Nhà Nu c và c a các công ty ngo i qu c. Do đó, càng ngày ông càng n i ti ng và s nghi p thì c nhân lên g p năm g p m i. Dù v y, ông không bao gi ch i b cái g c hàn vi c a ông và r t t hào đã b t đ u b ng hai bàn tay tr ng.

Ông th ng nói: "H i tôi t Đà N ng vô Sài Gòn, tôi ch có m t chi c xe đ p cũ và cái ngh th h . Ban ngày đ p xe đi làm, ban đêm đ p xe đi h c thêm Trung Tâm Văn Hoá Pháp và h i Vi t M . H i th i đó, quanh năm su t tháng, tôi ch bi t có th t l ng bu c b ng, ăn u ng kham kh , đ dành ti n g i v cho cha m Đà N ng và đ đóng các h c phí. V y mà tôi v n không ngã lòng. Lúc nào trong đ u tôi cũng nghĩ r ng ph i c g ng v ng lên, b i vì không ai giúp mình b ng mình h t. Nh v y mà b y tám năm sau, tôi đã có m t c s v ng ch c đ c nh tranh v i các nhà th u khác. R i thì xây c t h t công trình này đ n công trình khác, có khi hai ba công trình cùng m t lúc, c s c l n l n l n đ tr thành b th nh ngày hôm nay. Nghe tôi nói tôi b t đ u s nghi p b ng con s không ch ng có m y ai tin h t".

Khi đã khá gi , ông m i c i v . Ông hay nói đùa : "Tình ph i có ti n đi theo nó m i v ng. Gi ng nh bê-tông ph i có c t s t nó m i b n!".

Ông bà Lê T ch sanh có m t ng i con trai đ t tên Lê Tu n. Năm Tu n đ c m i lăm tu i, ông g i con qua Pháp h c. Ông mu n nó h c ngành ki u l đ sau này tr v n i nghi p ông. Ông nói : "Vi t Nam mình c nh tranh không n i v i h ãng th u ngo i qu c b i vì mình có binh mà thi u t ng". Và ông hy v ng trong t ng lai, con ông s th c hi n nh ng công trình vĩ đ i, v t tr i h n nh ng gì ông đã làm. Đ cho ông đ c n m t.

Cái t ng lai đó b ng t t ngúm ch trong m t th i gian ng n sau ngày 30 tháng t , 1975.

Tr c cái ngày đen t i đó, m t ng i nh ông Lê T đ s c đ đi t n d dàng. V y mà không th y ông nhúc nhích. Ông c đ i m nhiên hút thu c, u ng trà, xem truy n hình, nghe ra-đi-ô. Gi ng nh m t k bàng quan. Bà Lê T thì c đ ra đi vô, h t g i đ i n tho i cho bà b n này đ n g i cho bà b n khác. R i thúc gi c ông đi di t n. Bà nói :

- Tr i i ! M y b đi h t r i kia !

Ông c i :

- Thì ai s c đi. Bà yên tâm. Tôi b o đ m không có sao h t. Nói thi t v i bà, "h " đã liên l c v i tôi cách đây h n tháng, nói rõ r ng h c n dùng nh ng ng i nh tôi đ xây đ ng l i đ t n c. Cho nên, bà th y tôi không ? Tôi bình chân nh v i !

Đ u mà ông không nói cho bà bi t là t bao lâu nay, ông v n đ u đ n g i ti n giúp cách m ng qua ng th ng cháu -cũng g c liên khu năm nh ông- đang ho t đ ng m y t nh mi n Đông. Chính ng i cháu đó đã cho ng i v g p ông đ gi i thích rõ ràng ch tr ng đ ng l i c a cách m ng. Nh v y, ông m i v ng tâm tin t ng.

Làm thính

Tác Giả: Ti u T

Chúa Nhật, 06 Tháng 11 Năm 2011 07:03

[REDACTED]

[REDACTED]